

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хлябіна Віталія Віталійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу другого пункту 21.2, пункту 21.3 статті 21 Закону України „Про обов’язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів“, абзацу другого частини другої статті 16 Закону України „Про дорожній рух“

м. К и ї в
14 липня 2020 року
№ 148-1(І)/2020

Справа № 3-121/2020(259/20)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Філюка Петра Годосьовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хлябіна Віталія Віталійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу другого пункту 21.2, пункту 21.3 статті 21 Закону України „Про обов’язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів“ від 1 липня 2004 року № 1961–IV (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 1, ст. 1) зі змінами, абзацу другого частини другої статті 16 Закону України „Про дорожній рух“ від 30 червня 1993 року № 3353–XII (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Філюка П.Т. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Хлябін В.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині першій статті 19 Конституції України (конституційність) положення абзацу другого пункту 21.2, пункту 21.3 статті 21 Закону України „Про обов’язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів“ від 1 липня 2004 року № 1961–IV зі змінами (далі – Закон № 1961), абзацу другого частини другої статті 16 Закону України „Про дорожній рух“ від 30 червня 1993 року № 3353–XII зі змінами (далі – Закон № 3353).

Відповідно до положень статті 21 Закону № 1961 контроль за наявністю договорів обов’язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів здійснюється „відповідними підрозділами Національної поліції при складанні протоколів щодо порушень правил дорожнього руху та оформленні матеріалів дорожньо-транспортних пригод“ (абзац другий пункту 21.2); „при використанні транспортного засобу в дорожньому русі особа, яка керує ним, зобов’язана мати при собі страховий поліс (сертифікат)“, який пред’являється посадовим особам органів, визначених у пункті 21.2 цієї статті, на їх вимогу (пункт 21.3).

Водночас положенням абзацу другого частини другої статті 16 Закону № 3353 встановлено обов’язок водія мати при собі та на вимогу поліцейського, а для водія військових транспортних засобів – на вимогу посадових осіб військової інспекції безпеки дорожнього руху Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, пред’являти для перевірки посвідчення водія, реєстраційний документ на транспортний засіб, а у випадках, передбачених законодавством, – страховий поліс (сертифікат) про

укладення договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що у грудні 2019 року Хлябін В.В. звернувся до Світловодського міськрайонного суду Кіровоградської області з адміністративним позовом до поліцейського сектору реагування патрульної поліції Світловодського відділу поліції Головного управління Національної поліції в Кіровоградській області капітана поліції Мельника В.М. стосовно скасування постанови про притягнення до адміністративної відповідальності за частиною першою статті 126 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Рішенням Світловодського міськрайонного суду Кіровоградської області від 10 січня 2020 року у задоволенні адміністративного позову Хлябіну В.В. відмовлено. Постановою Третього апеляційного адміністративного суду від 18 березня 2020 року – остаточним судовим рішенням у справі Хлябіна В.В. – апеляційну скаргу залишено без задоволення, а рішення Світловодського міськрайонного суду Кіровоградської області від 10 січня 2020 року – без змін.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що оспорювані положення Закону № 1961 та Закону № 3353 суперечать частині першій статті 8, частині першій статті 19 Конституції України, а внаслідок їх неоднозначного тлумачення та застосування в остаточному судовому рішенні було порушено його „конституційне право не бути примушеним робити те, що не передбачено законодавством, а саме не пред'являти страховий поліс на вимогу поліцейського у непередбачених законом випадках“.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням

того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги випливає, що Хлябін В.В., обґрунтовуючи неконституційність оспорюваних положень Закону № 1961 та Закону № 3353, фактично висловлює незгоду з остаточним судовим рішенням у його справі та законодавчим регулюванням підстав і порядку здійснення контролю за наявністю договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів відповідними підрозділами Національної поліції. Аргументуючи власну позицію, автор клопотання цитує норми Конституції України, Кодексу України про адміністративні правопорушення, інших нормативно-правових актів та судові рішення у своїй справі, що не може вважатись обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Закону № 1961 та Закону № 3353.

Таким чином, суб'єкт права на конституційну скаргу не навів обґрунтування тверджень щодо невідповідності частині першій статті 8, частині першій статті 19 Конституції України положень абзацу другого пункту 21.2, пункту 21.3 статті 21 Закону № 1961, абзацу другого частини другої статті 16 Закону № 3353, чим не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хлябіна Віталія Віталійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу другого пункту 21.2, пункту 21.3 статті 21 Закону України „Про обов’язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів“ від 1 липня 2004 року № 1961–IV зі змінами, абзацу другої частини другої статті 16 Закону України „Про дорожній рух“ від 30 червня 1993 року № 3353–XII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**